

[Keld Andersen.]

ejdoms opdeling i ejerlejligheder, ville ministeriet selvsagt have anmodet politiet om at foretage en nærmere undersøgelse.«

Bjørn Poulsen (SF):

Dette forslag er efter SF's mening den eneste rimelige måde, man kan klare de meget store problemer på, der findes på ejerlejlighedsområdet. Dette forslag vil medføre, at udstykningen i ejerlejligheder stoppes, og folketinget får tid til netop på dette område, som der har været så megen fokusering på det sidste års tid, at få lavet en efter danske lovgivningstraditioner på boligområdet fornuftig lovgivning, hvorefter man i første række kan stoppe hele denne spekulation, der i dag er på boligområdet.

Når man tænker på disse meget, meget store gevinster, der er blevet hentet hjem især på ejerlejlighedsområdet, og som stadig væk vil blive hentet hjem, kan man godt undre sig lidt over, skal vi sige den måde, som regeringen har grebet ind på, når det drejede sig om at dæmpe lønmodtagernes indtjeningsmuligheder. Spekulationen vil man altså ikke gøre noget imod, men lønmodtagerne, o. k., de er nemmere at have med at gøre. Ærlig talt, det må se en smule mærkeligt ud for en lønmodtager i dette land, at han kan få 2 pct. i lønstigning om året plus en dyrtidsportion, mens spekulanterne kan få lov at arbejde videre, dem rører man ikke ved. Og vi ser på anden lovgivning, som er kommet frem her i foråret, at man på visse områder endda giver dem lov til yderligere at tjene penge.

Man har i forbindelse med dette forslag talt noget om mulige erstatningskrav fra ejere af ejendomme, som havde haft muligheden for at udstykke. Nu kan jeg ikke forstå, at man netop på dette område er så emsig. Jeg erindrer da, at man for et par uger siden i folketinget vedtog en lov – det var på knallertområdet – hvor disse spekulationer overhovedet ikke var inde i billedet. Hvorfor i alverden så slå ned på det område, når det drejer sig om boliger?

Efter min formening er hele spørgsmålet om de mulige erstatningskrav kun en meget, meget dårlig undskyldning for, at socialdemokratiet ikke vil bruge det flertal, der er her i folketinget, for at lave en fornuftig lovgivning på ejerboligområdet, nemlig et foreløbigt stop, til vi har mulighed for at lave en lov-

givning, som vi kan være bekendt også over for lejerne.

Når man samtidig tænker på, hvorledes regeringen har været i stand til at sidde alle disse henvendelser overhørig, der er kommet fra alle lejervnlige organisationer i dette land, som har tigget og bedt om at få et stop, så kan det nok undre en, hvad socialdemokratiet egentlig talt tænker på, når man laver boliglovgivning. Det kan da ikke være lejernes interesse, man er gået efter, når man ikke vil støtte et forslag af denne slags.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 134 stemmer mod 22.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder [af Kirsten Jacobsen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 8. Fremsat 2/3 77. Første behandling 29/3 77. Betænkning 3/5 77. Anden behandling 10/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen) (FP):

Det forslag, der nu skal stemmes om, var det første forslag, der blev fremsat her i folketinget umiddelbart efter valget for at løse det problem, som så mange var enige om eksisterede, nemlig problemet omkring de uhensigtsmæssige moderniseringer og omkring de betingede skøder.

Da lovforslaget blev førstebehandlet, blev der fra mange sider udtrykt det synspunkt, at det egentlig var et meget bedre diskussionsgrundlag end det forslag, som regeringen havde fremsat. Det forslag, som fremskridtspartiet havde fremsat, havde nemlig den fordel, at det kun hindrede de uhensigtsmæssige moderniseringer og satte problemerne vedrørende de betingede skøder på plads, samtidig med at det stadig væk tillod en rimelig og fornuftig udstykning af ejerlejligheder.

Venstres ordfører på det tidspunkt, hr. Christophersen, var oven i købet meget stærk i sine

[Kirsten Jacobsen.]

udtalelser og sagde, at dette forslag fra fremskridtspartiet var et positivt bidrag til diskussionen, og at man under udvalgsarbejdet måtte se, om det ikke kunne give anledning til at løse problemerne omkring moderniseringerne. Hr. Christophersen gav udtryk for, at det nok var en mere rimelig måde at gøre det på end ved det forslag, som boligministeren havde fremsat.

På denne baggrund forekommer det mig mærkeligt, at det eneste forslag til løsning af disse problemer, der opnåede en ordentlig og saglig udvalgsbehandling, var det forslag, ministeren havde fremsat. Venstre var under ingen omstændigheder interesseret i at drøfte de reelle løsningsmodeller, der lå i fremskridtspartiets forslag, på trods af at jeg på partiets vegne allerede ved første behandling gav udtryk for, at skulle der ændringer til, for at det kunne føres igennem med et flertal, så ville vi være parate til at se på det.

Jeg vil meget gerne anbefale dem, som kan lide ejerlejligheder, og som synes, at ejerlejligheder er en god boligform, til at stemme for dette forslag, for så opnår vi nemlig, at de u hensigtsmæssige moderniseringer ikke længere kan finde sted, og at vi ikke skal vedtage et lovforslag om, at det er forbudt at sælge ejerlejligheder på betingede skøder.

Hvis man derimod nedstemmer forslaget og vedtager det forslag, som socialdemokratiet, venstre og de radikale nu har lavet et forlig om, så kommer man i den situation, at man for at løse et ganske lille problem laver nogle restriktioner, som i den grad ødelægger hele det fornuftige ejerlejlighedsmarked, med den konsekvens, at vi bare får nogle højere priser på de ejerlejligheder, der allerede er udstykket. Det synes jeg ikke kan være i nogens interesse, og derfor vil jeg meget gerne anbefale, at man stemmer for dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 103 stemmer mod 37; 19 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder.

(Lovforslag nr. L 133. Fremsat 25/3 77. Første behandling 29/3 77. Betænkning 3/5 77.

Anden behandling 10/5 77. Tillægsbetænkning 11/5 77).

Der var stillet 8 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Winnie Russell (S):

Det af boligministeren stillede ændringsforslag nr. 3 om § 11, stk. 5, tjener til at gøre det lettere for tinglysningskontorerne at administrere ordningen, og derfor anbefaler jeg ændringsforslaget til vedtagelse.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det ændringsforslag nr. 3, som er stillet af boligministeren og tiltrådt af forligspartierne, vil fremskridtspartiet stemme mod.

Jeg synes egentlig, det er meget festligt, at man først ved andenbehandlingen står og bebrejder mig, at jeg opridses et problem her fra talerstolen, og oven i købet vil belære mig om, hvordan parlamentarikere opfører sig, og så to timer efter går forligspartierne hen og laver et ændringsforslag efter fuldstændig den model, som jeg stod og fortalte dem om. Der var bare én ting, forligspartierne skulle have gjort, de skulle have hørt hele sætningen, for så havde man aldrig nogen sinde skrevet: »det seneste regnskabsår« før den 13. maj 1977. Jeg vil egentlig gerne spørge forligspartierne: Hvad har man tænkt sig at gøre med nystiftede selskaber? Hvilket regnskabsår skal man dér regne med? Hvordan skal den sontring finde sted? Hvad vil man gøre med de selskaber, som har haft kapitaludvidelser? Hvordan vil man kontrollere det?

Til syvende og sidst indebærer dette ændringsforslag, at forligspartierne lovgiver med op til 1 års tilbagevirkende kraft for alle de selskaber, som har forskudt regnskabsår. Det synes jeg bare man skal være klar over, når man nu stemmer for det geniale ændringsforslag, som man sad og strikkede sammen her for et par dage siden.

De ændringsforslag, som er stillet af fremskridtspartiet, centrum-demokraterne, det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti, går ud på, at folketinget ikke skal lovgive med til-